

† HEER GEEF DE EEUWIGE RUST AAN

Heer Ernest Deleeuw

echtgenoot van Mevrouw Zoé Vandendaele, geboren te Schorisse, op 26 maart 1909, en godvruchtig overleden te Kortrijk, op 7 maart 1976, gesterkt door de Heilige Sakramenten der Ziekten.

Lid van de Bond der Gedekoreerden en Gepensioneerden van de firma De Witte Lietaer.

Verermerkt met het Arbeidsereteken van Tweede en Eerste Klasse en de Gouden Medaille der Orde van Leopold II.

Op het ogenblik van de dood zien wij de kleinheid van alles wat ons omringt. Wij denken soms alles aan te kunnen, maar plots beseffen wij hoe broos het leven wel is. Alleen God blijft groot. De enige bij wie wij, zelfs over de dood heen kunnen aankloppen.

Enkele dagen geleden nog, op aswoensdag werden wij eraan herinnerd dat ons lichaam ooit zal vergaan. Kristenen laten zich die gedachte in het hoofd prenten met een as-kruisje. Maar het gaat er bij de mens zo moeilijk in dat hij sterfelijk is. Wij houden toch zo van het leven en van alles wat het leven ons biedt: vriendschap, liefde, arbeid en vreugde, familieleden en medemensen.

Ook Ernest heeft ervan gehouden. Hij hield van zijn echtgenote en kinderen, voor wie hij zo ontzettend veel heeft gedaan. Hij hield van het huis waar hij woonde en van de bloemen die hij met zoveel tederheid kon verzorgen. Hij hield van zijn vrienden met wie hij, een paar dagen voor zijn dood nog samen aan het kaarten was.

Plots wordt dit alles afgebroken. Een goede vader en trouwe vriend is gestorven en wij moeten leven met een lege plaats aan onze zijde. Een plaats die nooit meer zal gevuld zijn.

Vader is gestorven... en toch leeft hij, ergens over de grens van de dood heen. Christus spreekt ons over een ander leven. Een leven dat ons brengt naar God, de bron van alle bestaan. In die God geloven wij en daarom durven wij tot Hem bidden:

Goede God en Vader, Uw zoon Jezus heeft gezegd dat alwie in Hem gelooft eeuwig leven zal hebben. Geef nu aan onze dierbare overledene, die zoveel hield van U, en van ons, dit eeuwig leven. Wij vragen U dit, daarbij denkend aan het geloof dat hem steeds heeft bezield en aan de liefde die wij altijd bij hem hebben gevonden.

Dierbare echtgenote, een trouwe liefde, zoals wij die voor elkaar hadden, wordt niet door de dood verbroken. Ook over de dood heen blijven wij met elkaar verbonden. Denk aan mij in uw gebed, ook ik zal u indachtig zijn bij de Heer en Hij zal u troost en kracht geven. Ik dank u voor alles wat gij voor mij hebt gedaan.

Dierbare kinderen, vergeet vader niet en wees steeds goed voor moeder. Het is het laatste wat ik van u vraag. Moge de Heer u zegenen op uw levensweg.

Dierbare familieleden en vrienden, ook op uw gebed reken ik. Vaarwel!

†

Mevrouw Zoé VANDENDAELE, *zijn echtgenote*;
Jongeheer Philippe DELEEUW en verloofde,
Mejuffrouw Brigitte DELEEUW, *zijn kinderen*;
De families DELEEUW; FOUQUET;
VANDENDAELE; BEERLANDT;

danken u om uw gebeden
en gewaardeerde deelneming.

Maandmis: Zondag 18 april 1976, om 9 uur.

Fleuws en Quartier